

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИХ ЗАСАД ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ
ПРОКУРОРСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ОРГАНІВ,
ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОКУРАТУРИ**

Варга Юрій Юрійович

*аспірант кафедри адміністративного, фінансового
та інформаційного права*

*Ужгородського національного університету
м. Ужгород, Україна*

Адміністративно-правове регулювання організаційно-правових засад діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури, складає досить важливу складову усього комплексу правового регулювання функціонування прокуратури в цілому. Воно містить низку положень, відповідно до яких визначаються: адміністративно-правовий статус органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури, специфіка їхнього утворення, реалізації повноважень, відповідні адміністративні процедури, вирішення питання кадрового, матеріально-технічного, фінансового, інформаційного забезпечення, юридичної відповідальності тощо.

Уся система адміністративно-правового регулювання організаційно-правових засад діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури, зорієнтована насамперед на загальноєвропейські міжнародно-правові стандарти у досліджуваній сфері, а також міжнародно-правові акти, якими для України встановлено відповідні зобов'язання у сфері реформування правоохоронних органів та судової системи. Серед наведених актів слід зазначити Рекомендації REC (2000) 19 Комітету Міністрів державам-членам Ради Європи «Про роль служби публічного обвинувачення в системі кримінальної юстиції» [1], Керівні принципи щодо ролі обвинувачів [2], Звіт Венеційської комісії з європейських стандартів щодо незалежності судової системи: частина II: Служба обвинувачення [3], Стандарти професійної відповідальності та виклад основних обов'язків та прав прокурорів, ухвалені Міжнародною асоціацією прокурорів 23 квітня 1999 року [4], а також Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 (далі - Угода про асоціацію) [5].

Переходячи до національного законодавства, зауважимо, що адміністративно-правове регулювання організаційно-правових засад діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури ґрунтується на нормах Конституції України, а також Законів України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 №1697-VII, «Про запобігання корупції» від 14.10.2014 №1700-VII, «Про державну службу» від 10.12.2015 №889-VIII, «Про Вищу раду правосуддя» від 21.12.2016 №1798-VIII, «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури» від 19.09.2019 №113-IX та інших законів.

Проте одразу варто відзначити недоопрацьованість та несистемність Закону України «Про прокуратуру» саме щодо адміністративно-правового регулювання організаційно-правових засад діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури. Опираючись на викладені у Конституції України положення, створення органів, які займаються забезпеченням діяльності передбачене для суддів та прокурорів. Виходячи із системного тлумачення змісту Конституції України, прокуратура як відповідна структура за своїм правовим статусом, функціями та завданнями перебуває у тісному органічному та взаємодоповнюючому зв'язку із системою судоустрою та судочинства. Звісно, наведені структури у контексті організації забезпечення їхньої діяльності не слід ототожнювати, проте можливо розглянути та провести відповідні порівняння щодо нормотворчого вирішення питання адміністративно-правового регулювання організаційно-правових засад діяльності органів суддівського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність суду, а також аналогічного нормативно-правового регулювання у сфері забезпечення діяльності прокуратури. Наведене дозволить здійснити більш всесторонній погляд на недоліки та прогалини у адміністративно-правовому регулюванні досліджуваної проблематики.

Чинне адміністративно-правове регулювання організаційно-правових засад діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури характеризується недостатнім розвитком саме законодавчого регулювання зазначеного питання, браком комплексного та вичерпного закріплення усіх необхідних питань адміністративно-правового статусу та адміністративних процедур у досліджуваній сфері саме на рівні законодавчого акту. З огляду на таке, важливу роль у адміністративно-правовому регулюванні організаційно-правових засад діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури на сьогодні відіграють накази Офісу Генерального прокурора (Генеральної прокуратури України): «Про

загальні засади організації роботи в органах прокуратури України» від 07.08.2020 №365, «Про затвердження Порядку розгляду кадрового комісією скарг про вчинення прокурором дисциплінарного проступку, здійснення дисциплінарного провадження та прийняття рішення за результатами дисциплінарного провадження» від 04.11.2019 №266, «Про створення кадрової комісії з розгляду дисциплінарних скарг про вчинення прокурором дисциплінарного проступку та здійснення дисциплінарного провадження щодо прокурорів» від 09.01.2020, «Про затвердження Статуту Тренінгового центру прокурорів України» від 29.05.2020 №243 та інші.

Досить своєрідну групу актів, відповідно до яких здійснюється адміністративно-правове регулювання організаційно-правових засад діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури, складають документи, що затверджені (або прийняті) Всеукраїнською конференцією прокурорів: Регламент всеукраїнської конференції прокурорів від 27.04.2017, Положення про Раду прокурорів від 27.04.2017, Кодекс професійної етики та поведінки прокурорів від 27.04.2017.

Висновки. Адміністративно-правове регулювання організаційно-правових засад діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури характеризується наступним:

1) воно є недостатньо взаємоузгодженим, вивіреном, системним, не забезпечується послідовність у правовому регулюванні діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури. Бракує адміністративно-правового врегулювання організаційно-правових засад діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури, саме за єдиними принципами у єдиному законодавчому акті – Законі України «Про прокуратуру», у якому повинно бути визначено усі основні питання діяльності зазначених органів: адміністративно-правовий статус, порядок формування, загальні питання щодо повноважень та основних адміністративних процедур діяльності, понятійно-категоріальний апарат, взаємовідносини та взаємодія між такими органами;

2) негативною властивістю є врегулювання важливих питань діяльності органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури саме підзаконними актами;

3) наявність суттєвої правової прогалини та колізії у сфері правового регулювання діяльності органів, що забезпечують діяльність прокуратури: невизначеність змісту забезпечення діяльності прокуратури, чіткої системи суб'єктів, що здійснюють таке забезпечення, вичерпного регулювання їхнього правового статусу, порядку формування та діяльності. А також у зв'язку із закінченням дії

положень Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури» від 19.09.2019 №113-IX, наявна колізія щодо правового регулювання питання діяльності органу, що здійснює дисциплінарне провадження: наявні декілька нормативно-правових актів різної юридичної сили, які по різному врегульовують зазначене питання;

4) не відповідає вимогам правової визначеності (наприклад, у зв'язку із застосуванням формулювань «у разі потреби», «інші, обставини, що мають значення для справи», «матеріали перевірки мають бути надані (без уточнення яким суб'єктом, у якій процедурі)»).

Література:

1. Рекомендація REC (2000) 19 Комітету Міністрів державам-членам Ради Європи «Про роль служби публічного обвинувачення в системі кримінальної юстиції», ухвалена 6 жовтня 2000 року на 724-му засіданні заступників міністрів. URL : http://pravo.org.ua/files/zarub_zakon/rek_2000.pdf.

2. Керівні принципи щодо ролі обвинувачів, прийняті восьмим Конгресом Організації Об'єднаних Націй з профілактики злочинності і поводження з правопорушниками. Гавана, Куба, 27 серпня – 7 вересня 1990 року. URL : http://pravo.org.ua/files/oon_com_split_1.pdf.

3. Звіт Венеційської комісії з європейських стандартів щодо незалежності судової системи: частина II – Служба обвинувачення, ухвалено на 85-му пленарному засіданні. Венеція, 17-18 грудня 2010 року URL : http://pravo.org.ua/files/zarub_zakon/zvit_V_2010.pdf.

4. Стандарти професійної відповідальності та виклад основних обов'язків та прав прокурорів, ухвалені Міжнародною асоціацією прокурорів 23 квітня 1999 року. URL : <https://www.iap-asso>.

5. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони : Угода від 27.06.2014. Офіційний вісник України. 26.09.2014. №75. Т. 1.